

Afwijzing registratieverzoek effectenhandelaar

1. De procedure

1.1. Het DSI heeft per brief van 24 januari 2008 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Effectenhandelaar is afgewezen.

1.2. Hiertegen heeft Appellant op 17 februari 2008 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 10 maart 2008.

1.3. Het DSI heeft bij brief van 3 juli 2008 verweer gevoerd.

1.4. De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zondig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 28 oktober 2008. Appellant is niet ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was Mr. M.A. van der Lecq aanwezig. De Commissie had zitting in de vorm van een enkelvoudige kamer en bestond uit Mr. J.L.S.M. Hillen (voorzitter). De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

2.1. Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 17 februari 2008 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en op grond van deze ervaring zou moeten worden toegelaten tot het register als Effectenhandelaar. Appellant was reeds eerder geregistreerd als Senior Effectenhandelaar in 1999 maar het was hem ontgaan dat deze registratie enkele jaren later werd beëindigd door het niet voldoen aan bepaalde examenvereisten in de jaren 90.

3. Het verweer

3.1. Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

3.2. Voor een registratie bij DSI als Effectenhandelaar dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement. Naast ervaringsvereisten bestaan er opleidingsvereisten, die worden getoetst middels een examen. Voor het register van Effectenhandelaar is vanaf 1 november 2007 het met goed gevolg afleggen van het DSI-examen Effectenhandelaar een registratievereiste. Appellant heeft dit examen niet afgelegd.

3.3. Appellant beroept zich op de zogenaamde overgangsregeling, een tijdelijke mogelijkheid uit de beginperiode van DSI op grond waarvan het ontbreken van een specifieke opleiding gecompenseerd kon worden door werkervaring en op grond waarvan Appellant destijds is geregistreerd als

Effectenhandelaar. Deze regeling is echter al vele jaren niet meer van toepassing en kan bij de huidige aanvraag dan ook niet worden gebruikt.

3.4. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten voor registratie als Beleggingsadviseur.

4. De zitting

4.1. Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

Het DSI geeft aan dat de registratie van Appellant reeds in 2002 is beëindigd wegens het niet voldoen aan het behalen van de Workshop Ethiek en de Integriteitsmodule. Dit is hem destijds ook medegedeeld, hetgeen Appellant ook duidelijk had kunnen zijn uit de hem betreffende uitspraak d.d. 30 december 2002 van de Tuchtcommissie, waarin dit is opgenomen, die hem aangetekend is toegezonden. Nu het Appellant duidelijk was dat hij niet meer geregistreerd was en hij verzuimd heeft om in de periode van de overgangsregeling daarop een beroep te doen, dient de objectieve ingangseis van vandaag de dag gehanteerd te worden.

Het DSI stelt vervolgens dat, gegeven het feit dat het Appellant ook duidelijk kon zijn dat het onderhavige beroep geen redelijke grond zou hebben, de kosten van dit beroep (onder verwijzing naar artikel 10.3 van het Geschillenreglement) voor rekening van Appellant zouden behoren te komen.

5. De beoordeling van het beroep

5.1. De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over de kwalificatievereisten voor het register van Effectenhandelaar, aangezien hij het daartoe opgestelde DSI-examen niet (met goed gevolg) heeft afgelegd en hem geen beroep meer toekomt op de overgangsregeling. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Effectenhandelaar heeft geweigerd.

5.2. Daarnaast is de Commissie van mening dat het verzoek van DSI de Appellant te veroordelen in de kosten van het DSI niet gehonoreerd kan worden. Appellant heeft van deze eis van het DSI geen kennis kunnen nemen in de schriftelijke stukken en heeft dus niet kunnen beslissen of hij op grond daarvan zou verschijnen dan wel zou afzien van verdere behandeling van zijn zaak of zich anderszins zou verweren tegen het verzoek van het DSI. Het komt de Commissie voor dat in het algemeen een kostenveroordeling wel mogelijk zou moeten zijn gelet op artikel 10.3 van het Geschillenreglement, doch is van oordeel dat met dergelijke verzoeken uiterst terughoudend zou moeten worden omgegaan in het licht van vrije toegang tot de beroepsinstantie. In ieder geval zou hierbij als voorwaarde moeten gelden dat het DSI een eis tot kostenveroordeling vooraf schriftelijk in haar verweer duidelijk en tijdig kenbaar maakt.

6. De beslissing

6.1. De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.